

Om te kunnen groeien als mens, moet je de ruimte krijgen om te zijn wie je bent.

Nicolas Vermeersch

Ik ben Nicolas, ben 25 jaar en kom uit Brugge. In mijn opleiding als opvoeder deed ik drie maanden stage in de Regenboog, het dagcentrum van De Ark Moerkerke-Brugge. Nadia, een Duitse EVS-vrijwilliger, leefde er een jaartje mee en daardoor kreeg ik zin ook zo iets te doen. Door mijn interesse voor de Holocaust ben ik geboeid door Polen en koos daarom voor een arkgemeenschap in Polen. Tegelijk doe ik er een eerste werkervaring op. Sinds half januari ben ik in De Ark Poznan en blijf tot eind december.

Enkele weken voor ik vertrok heb ik een Poolse online cursus gevolgd. Dit helpt me om de taal te begrijpen en te spreken, maar het blijft vaak nog heel moeilijk. De taal daagt me uit om creatief om te gaan met communicatie en me met minder woorden verstaanbaar te maken.

Ik ben 6 dagen op de 7 in de foyer van De Ark. Dit is wel heel intensief en door de taal vaak vermoeiend. Om te kunnen groeien als mens, moet je de ruimte krijgen om te zijn wie je bent. Dit kan ik zeker in De Ark.

De Ark Polen zou duizenden redenen kunnen verzinnen om me niet te onthalen, ondanks dat ik dreadlocks heb en een doorgedreven atheïst ben – wat vrij choquerend is in Polen, ben ik welkom. Meer zelfs, ze zijn blij dat ze mij kennen en vertellen me dat mijn open levenshouding en hartelijke lach hen inspireert. Dat geeft me zelfvertrouwen. De kern van De Ark is juist dat elke mens mag groeien in wie hij is.

Enkele weken geleden ging ik met De Ark Poznan voor een week naar Taizé. Op die manier leer ik bij over het christelijke geloof en snap ik beter waarom mensen hierin hun heil vinden. Ik heb geleerd dat het niet uitmaakt waar je je steun haalt, als je maar iets met je leven doet. Ik kan bv heel hard geraakt worden door inspirerende figuren zoals Jean Vanier of door de liederen die gezongen worden in Taizé zonder daarom in een God te geloven. Ik ga zeker nog eens terug met een groepje vrienden uit

Brugge. Ik heb in Taizé ook een getuigenis gegeven over mijn leven in De Ark en de manier hoe ik in het leven sta. Verschillende jongeren kwamen nadien naar me toe en vroegen me of er bij hen in de buurt ook een Arkgemeenschap is. De Poolse tv kwam me hier ook interviewen. Straks word ik nog de 'Jean Vanier van Vlaanderen' 😊.

Als ik moeilijkheden ondervind of me frustreer, stel ik mezelf altijd de vraag: hoe zou ik over 2 jaar terugkijken naar dit moment? Vaak relateert dat meteen mijn probleem. Ik probeer te leren leven met de moeilijkheden in het leven in plaats van die moeilijkheden mijn leven te laten bepalen. Zo leer ik op een andere manier naar andere mensen te kijken.

Het samenwonen met mensen met een verstandelijke beperking in De Ark Poznan is een afwisseling van mooie momenten en heel intense momenten waarbij ik mezelf en mijn eigen grenzen tegenkom. Ik zorg voor hen en zij zorgen voor mij. Ik merk dat ze mij graag zien, ongeacht of ik hun taal nu begrijp of niet.

